

USTAWA
z dnia 2018 r.
o zmianie ustawy o zatrudnieniu socjalnym

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. 2016 r. poz. 1828) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustawy stosuje się w szczególności do:

- 1) bezdomnych realizujących indywidualny program wychodzenia z bezdomności, w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej,
- 2) uzależnionych od alkoholu i współuzależnionych,
- 3) uzależnionych od narkotyków lub innych środków odurzających,
- 4) osób z zaburzeniami psychicznymi, w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia psychicznego,
- 5) bezrobotnych w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
- 6) zwalnianych z zakładów karnych, mających trudności w integracji ze środowiskiem, w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej,
- 7) uchodźców realizujących indywidualny program integracji, w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej,
- 8) osób niepełnosprawnych, w rozumieniu przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,
- 9) osoby poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu lub niewykonujące innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 10) osoby usamodzielniane, o których mowa w art. 140 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej”;
- 11) osoby usamodzielniane, o których mowa w art. 88, ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- 12) osoby, o których mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111),
- 13) osoby podlegające ubezpieczeniu społecznemu rolników w pełnym zakresie na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników jako domownik lub małżonek rolnika.”;

którzy podlegają wykluczeniu społecznemu i ze względu na swoją sytuację życiową nie są w stanie własnym staraniem zaspokoić swoich podstawowych potrzeb życiowych i znajdują się w sytuacji uniemożliwiającej lub ograniczającej uczestnictwo w życiu zawodowym, społecznym i rodzinnym.”

b) skreśla się ust. 3

2) w art. 2:

a) pkt. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) absolwencie klubu integracji społecznej – oznacza to osobę, która uczestniczyła w klubie integracji społecznej przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada ważne zaświadczenie, o którym mowa w art. 18 ust. 5a, oraz zrealizowała postanowienia kontraktu socjalnego lub indywidualnej umowy reintegracyjnej;

b) po pkt 1b) dodaje się pkt 1c) w brzmieniu:

„1c) najniższym wynagrodzeniu – oznacza to minimalne wynagrodzenie za pracę obowiązujące w grudniu roku poprzedniego, ustalane na podstawie odrębnych przepisów”;

c) skreśla się pkt. 9);

3) w art. 3:

a) w ust. 1 dodaje się nowe pkt. 5 i 6 w brzmieniu:

„5) zwiększenie lub podtrzymywanie aktywności społecznej lub zawodowej osób, które nie są w stanie zaktywizować się zawodowo;

6) wsparcie procesu usamodzielniania osób przebywających dotychczas w placówkach całodobowych lub pieczy zastępczej;”

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Centrum może prowadzić mieszkania chronione, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej na rzecz swoich uczestników.”;

c) w ust. 2 pkt. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020)”;

4) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o przyznanie statusu Centrum instytucja tworząca składa do wojewody właściwego ze względu na miejsce funkcjonowania Centrum;”

5) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Status Centrum nadaje się bezterminowo.”;

6) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Marszałek województwa, na zasadach określonych w porozumieniu zawartym z instytucją tworzącą, przyznaje Centrum lub klubowi integracji społecznej dotację na pierwsze wyposażenie oraz przyznaje dotację na działalność przez okres pierwszych 3 miesięcy z dochodów własnych samorządu województwa przeznaczonych na realizację wojewódzkiego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.”.

b) dodaje się ust. 1a.

„1a. Marszałek, na wniosek Centrum może przyznać ponownie dotację na pierwsze wyposażenie, po zamortyzowaniu się kosztów wyposażenia przyznanych w ramach ust. 1.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość dotacji na działalność Centrum przez okres pierwszych 3 miesięcy jest równa kwocie ustalonej jako iloczyn 50% kwoty najniższego wynagrodzenia, oraz liczby uczestników zajęć reintegracji zawodowej i społecznej prowadzonych w Centrum i liczby pracowników Centrum zatrudnionych na okres nie krótszy niż rok, według stanu na koniec każdego miesiąca.”;

d) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wysokość dotacji na działalność klubu integracji społecznej przez okres pierwszych 3 miesięcy jest równa kwocie ustalonej jako iloczyn 10% kwoty najniższego wynagrodzenia, oraz liczby uczestników zajęć reintegracji zawodowej i społecznej prowadzonych w klubie integracji społecznej, według stanu na koniec każdego miesiąca.”;

7) dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. Centrum realizujące swoje działania przez okres co najmniej dwunastu miesięcy może uzyskać akredytację jakości usług reintegracji zawodowej i społecznej, zwaną dalej „akredytacją” prowadzoną przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, mając na względzie jakość i efektywność działań Centrów w zakresie reintegracji zawodowej i społecznej określi w drodze rozporządzenia sposób uzyskiwania i utraty akredytacji, oraz standardy jakości prowadzenia reintegracji zawodowej i społecznej, oraz sposób obliczania stawek kosztów o których mowa w a art. 10 ust. 1b -1d”.

8) w art. 10:

a) W art. 10 dodaje się ust. 1b-1d w brzmieniu:

„1b) W budżecie jednostki samorządu terytorialnego, na terenie której funkcjonuje Centrum, zabezpiecza się w ramach programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych środki na dotację dla Centrum w wysokości, co najmniej 50% kosztów utrzymania jednego uczestnika.

1c. W przypadku Centrów prowadzonych przez organizacje pozarządowe, jednostka samorządu terytorialnego udziela dotacji, o której mowa w art. 10

ust. 1 pkt 1 nie stosując art. 13 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Dotację udziela się na podstawie wniosku złożonego przez Centrum w terminie do 31 października poprzedniego roku budżetowego, z pominięciem otwartego konkursu ofert.

1d. W przypadku Centrów posiadających akredytację, dotacja, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt. 1 wspierana jest do 50% kosztów ze środków budżetu państwa, w ramach programu ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.”;

b) ust 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wynagrodzenia pracowników Centrum i kierownika Centrum wraz z pochodnymi od tych wynagrodzeń:”

9) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Czas dziennego pobytu uczestnika w Centrum nie może być krótszy niż 6 godzin, w rozliczeniu trzymiesięcznym, z tym że dobowy okres pobytu nie może przekraczać 9 godzin, oraz 30 godzin tygodniowo.

1a. Kierownik Centrum opracowuje miesięczny program zajęć w Centrum. Może on zezwolić na inny rozkład czasu pobytu uczestnika w Centrum nie krótszy niż 15 godzin w tygodniu w sześciomiesięcznym okresie rozliczeniowym, jeśli wynika to z potrzeb opiekuńczo-wychowawczych uczestnika, lub konieczności uczestnictwa w zajęciach zawodowych, edukacyjnych, społecznych lub kulturalnych poza zajęciami w Centrum.”;

10) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14.a. 1. Kierownik Centrum może określić, iż część zajęć w zakresie reintegracji zawodowej i społecznej może być realizowana z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, o ile nie istnieje inna możliwość ich prowadzenia w trybie stacjonarnym lub warunki wskazują na potrzebę takiego sposobu realizacji zajęć.

2. Ograniczenie stacjonarnych zajęć Centrum nie dotyczy zajęć praktycznych realizowanych u pracodawców przez tych uczestników, którzy w okresie ograniczenia zajęć stacjonarnych realizują zajęcia reintegracji zawodowej na terenie Centrum lub u pracodawców.

3. Kierownik Centrum informuje wojewodę o podjętych decyzjach w zakresie ograniczenia zajęć stacjonarnych i organizowanie kształceniem na odległość.”;

11) w art. 15:

a) w art. 15 skreśla się ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okres próbny w Centrum trwa 1 miesiąc”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie, oraz dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3. Okres uczestnictwa w zajęciach w Centrum może trwać do 24 miesięcy. Jeżeli analiza stanu realizacji programu uzasadnia potrzebę przedłużenia

okresu uczestnictwa w zajęciach w Centrum, także w przypadku tworzenia spółdzielni socjalnej lub podjęcia działalności gospodarczej przez uczestnika zajęć w Centrum, kierownik Centrum, na wniosek lub po zasięgnięciu opinii pracownika socjalnego Centrum, może przedłużyć okres uczestnictwa w zajęciach o 6 miesięcy. Możliwe jest powtórne uczestnictwo w zajęciach Centrum, uzależnione od opinii pracownika socjalnego Centrum.

3a. W przypadku osób, które są w wieku nie więcej niż cztery lata do uzyskania praw emerytalnych, a w stosunku do których działania aktywizacyjne nie przyniosły oczekiwanych rezultatów, możliwe jest uczestnictwo tych osób w zajęciach Centrum do czasu nabycia praw emerytalnych.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie, dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4. W okresie uczestnictwa w zajęciach w Centrum, o którym mowa w ust. 3, kierownik Centrum przyznaje świadczenie integracyjne w wysokości 65% kwoty najniższego wynagrodzenia, chyba że uczestnik otrzymuje świadczenia z tytułu ubezpieczenia społecznego w wysokości równej lub wyższej świadczeniu integracyjnemu.

4a. W przypadku osób, o których mowa w ust. 4, które otrzymują świadczenia niższe niż wysokość świadczenia integracyjnego mogą otrzymać wyrównanie do wysokości świadczenia integracyjnego.

4b. Osoby, o których, mowa w art. 14 ust. 1a otrzymują świadczenie integracyjne w wysokości połowy świadczenia, o ile czas uczestnictwa nie przekracza 15 godzin miesięcznie. ”;

d) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. W okresie uczestnictwa w zajęciach w Centrum, o którym mowa w ust. 3, uczestnikowi przysługuje do jeden dzień wolny od zajęć za każdy miesiąc uczestnictwa w Centrum, a w przypadku przedłużenia uczestnictwa uczestnikowi przysługują dodatkowe 6 dni wolne od zajęć, nie więcej niż 28 dni. Udzielenie dni wolnych następuje na wniosek uczestnika i wymaga zgody kierownika Centrum. Za dni wolne przysługuje świadczenie integracyjne w pełnej wysokości.”

e) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. W okresie uczestnictwa w zajęciach w Centrum, o którym mowa w ust. 3, za okres niezdolności do uczestniczenia w zajęciach wskutek choroby potwierdzonej przez lekarza, jednak nie dłuższy niż 21 dni, świadczenie integracyjne ulega zmniejszeniu o 1/40 za każdy dzień niezdolności. Za każdy kolejny dzień niezdolności do uczestniczenia w zajęciach w Centrum świadczenie nie przysługuje.”

12) w art. 15a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie uczestnictwa w zajęciach w Centrum, o którym mowa w art. 15 ust. 3, kierownik Centrum może przyznawać uczestnikowi motywacyjną premię integracyjną, biorąc pod uwagę aktywną postawę i postępy w reintegracji społecznej i zawodowej.”;

13) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu uczestnictwa w zajęciach w Centrum, lub w klubie integracji społecznej a w uzasadnionych przypadkach także przed jego zakończeniem, na wniosek kierownika Centrum, pracownika socjalnego i uczestnika, a w przypadku uczestnictwa w klubie integracji społecznej - na wniosek pracownika socjalnego lub organizatora klubu:

1) powiatowy urząd pracy może skierować uczestnika lub absolwenta Centrum, uczestnika lub absolwenta klubu integracji społecznej do pracy:

- a) u pracodawcy,
- b) w Centrum.”

14) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Skierowanie do pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, odbywa się na podstawie umowy zawartej między starostą właściwym dla siedziby Centrum lub gminy, organizacji pozarządowej lub spółdzielni socjalnej, a pracodawcą, w której pracodawca zobowiązuje się do zatrudnienia skierowanego uczestnika lub uczestniczącego w klubie integracji społecznej przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy, a starosta do refundowania pracodawcy części wypłaconego tej osobie wynagrodzenia przez okres pierwszych 12 miesięcy, w wysokości nieprzekraczającej:

- 1) 100% kwoty najniższego wynagrodzenia wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, w pierwszych 3 miesiącach;
- 2) 80% kwoty najniższego wynagrodzenia wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, w 3 kolejnych miesiącach;
- 3) 60% kwoty najniższego wynagrodzenia wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, w następnych 6 miesiącach.”;

15) w art. 18:

a) w ust 1

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) działania mające na celu pomoc w znalezieniu lub przygotowania do podjęcia zatrudnienia lub podjęcia działalności w formie spółdzielni socjalnej lub organizacji pozarządowej;

- dodaje się pkt. 1a w brzmieniu:

„1a) działania mające na celu pobudzenie lub podtrzymanie aktywności społecznej osób które nie są w stanie zaktywizować się zawodowo oraz wsparcie procesu usamodzielniania osób przebywających dotychczas w placówkach całodobowych lub pieczy zastępczej”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Warunkiem uczestnictwa w klubie integracji społecznej może być realizacja kontraktu socjalnego, o którym mowa w przepisach o pomocy społecznej, lub indywidualna umowa reintegracyjna pomiędzy uczestnikiem a organizatorem

klubu. Organizator klubu jest obowiązany poinformować właściwy Ośrodek Pomocy Społecznej o uczestnictwie osoby w klubie. ”.

b) w art. 18 ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Zakończenie uczestnictwa w klubie integracji społecznej jest potwierdzone zaświadczeniem wydawanym niezwłocznie przez podmiot prowadzący klub integracji społecznej. Zaświadczenie jest ważne przez 6 miesięcy od daty wystawienia.”

Art. 2. W ustawie z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 1876, 2369) dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. W przypadku uczestnictwa w Klubie Integracji Społecznej przez osobę objętą kontraktem socjalnym można ona otrzymać zasiłek specjalny celowy, przez okres uczestnictwa w zajęciach klubu nie dłużej jednak niż 12 miesięcy”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.